ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 2

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ
(Στοά Πεσμαζόγλου)

ΓΡΑΦΕΙΑ
Στοά Πεσμαζόγλου. Τηλέφωνα : 31-534, 22-711

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ		ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	
Έτησία	Δρ. 720	Έτησία	£ 2.0.0
Έξάμηνος	» 360	Έξάμηνος	» 1.5.0
Τρίμηνος	» 180	Άμερικῆς	$. 12

ΕΞΑΣΕΛΙΔΟΣ

Η ΠΡΩΪΑ

ΑΘΗΝΑΙ ΕΤΟΣ ΙΓ'-ΑΡ. 13-79

ΠΕΜΠΤΗ
20
ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1938

Ἀνατολὴ ἡλίου 7.41'— Δύσις 5.33'

Εὐθυμίου ὁσίου τοῦ Μεγάλου

Ο ΠΡΟΟΡΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΚΛΗΡΟΥ

Ἐτονίσαμεν ἐπανειλημμένως ἀ-
τῶν στηλῶν αὐτῶν ὁποίαν ἀ-
θοποιὸν ἐπίδρασιν θὰ ἠδύνατο
ασκῆ ὁ ὀρθόδοξος κλῆρος εἰς
κοινωνίαν τῆς χώρας μας,
εὑρίσκετο εἰς τὸ ὕψος τοῦ
ροορισμοῦ του.

Καὶ μᾶς ἐδόθη ἐνίοτε εὐκαιρία
ἐξάρωμεν μερικὰς ἐπιβεβαιω-
κὰς τούτου πρωτοβουλίας ἱε-
ρχῶν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλ-
δος, ὡς τὴν τοῦ Μητροπολίτου
αρυστίας μὲ τὴν θερμουργὸν καὶ
οδοτικὴν δρᾶσιν εἰς τὴν ἐπαρ-
ἶαν του, τὴν τοῦ Μητροπολίτου
δείου, ἀναλαβόντος ὡραῖον ἀ-
ῶνα διὰ τὴν ἐξάλειψιν τῆς δεν-
ἕτας, τὴν τοῦ Μητροπολίτου Δη-
ητριάδος, ὁ ὁποῖος ὑπέδειξε τρό-
τον πρακτικὸν διὰ τὴν ἀπόκτησιν
λήρου μορφωμένου καὶ ἱκανοῦ
ἀνταποκρίνεται εἰς τὸν ὑψηλὸν
ροορισμόν του.

Ἔχομεν ἤδη ὑπ' ὄψιν μίαν ποι-
ντορικὴν ἐγκύκλιον τοῦ Σεβ.
τροπολίτου Αὐστραλίας καὶ
άσης Ὠκεανίας κ. Τιμοθέου πρὸς
ὁ πνευματικὸν ποίμνιόν του, χρο-
ολογουμένην ἀπὸ τῆς 21ης τοῦ
αρελθόντος Δεκεμβρίου. Ἡ Μη-
τροπολις Αὐστραλίας ἱδρύθη πρὸ
ίγων ἐξαετίας περίπου ἀπὸ τὸν ἀ-
ίμιον Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην
ώτιον καὶ τὴν Ἱεράν Σύνοδον
ῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας ὁ δὲ
τροπολίτης Τιμόθεος, ἀρχιμαν-
ρίτης πρὶν τῆς ἐν Βουκουρεστίῳ
λληνικῆς Κοινότητος, εἶνε ὁ
ρῶτος καθίσας εἰς τὸν νέον αὐ-
ὸν Μητροπολιτικὸν θρόνον τῆς ἐν
ιασπορᾷ Ἑλληνικῆς Ὀρθοδοξίας.
ἰς τὴν Αὐστραλίαν, ὡς γνωστόν,
ρίσκονται ἐγκατεστημένοι πολ-
οὶ Ἕλληνες ἔχοντες ὠργανωμέ-
ας κοινότητας, ἐκκλησίας καὶ ἐκ-
αιδευτήρια καὶ διατηροῦντες
ορφωτικοὺς καὶ κοινωνικοὺς
ιλλόγους, καταγόμενοι δὲ ἀπὸ
ὴν Ἐπτάνησον κατὰ τὸ πλεῖστον.
Ὁ Μητροπολίτης Τιμόθεος ἀπέβη
ἰ αὐτοὺς ἀληθινὸς πνευματικὸς
ομήν. Ἐνσαρκώνει τὴν ἑλληνικὴν
ων συνείδησιν, εἶνε ὁ πνευματι-
ὸς σύμβουλος καὶ παραστάτης
ὸν Πρὸ ἑπταμήνου καὶ πλέον ἀ-
εγώρησεν ἀπὸ τὴν ἐν τῇ Δυτικῇ
ων. Πρὸ ἑπταμήνου καὶ πλέον ἀ-
ὐστραλίᾳ ἔβδραν του, εἰς τὴν πό-
ιν Πέρθ καὶ ἦλθεν εἰς τὴν Ἑλλά-
ὰ ὡς πρέσβυς πνευματικὸς τοῦ
οιμνίου του. Ἐπέστρεψε μετὰ τὰ
έσα τοῦ Δεκεμβρίου εἰς τὴν ἔ-
βραν του, κατόπιν γονιμωτάτης ἐ-
ταμήνου ἀπουσίας, ὡς πρέσβυς
ῶν ἐστιῶν τῶν ξενιτευμένων. Δι-
ότι καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῆς ἐν
λλάδι παραμονῆς του ἐπεσκέ-
θη ὅλους ἀνεξαιρέτως τοὺς τό-
ους τῆς καταγωγῆς τοῦ ποιμνί-
ου του, πόλεις, κωμοπόλεις, χω-
ιὰ καὶ νησιὰ καὶ ἐγνώρισεν αὐ-
οπροσώπως τῶν ξενιτευμένων τὰς
οἰκογενείας καὶ ἱερούργησεν εἰς
ούς ναοὺς των καὶ τώρα, ἐπανελ-
θὼν εἰς τὸ ποίμνιόν του, ἔφερεν
εἰς τοὺς ξενιτευμένους τὴν ἰδίαν
ὴν ψυχὴν τῆς γενετείρας των. Ἡ
υμαντορικὴ ἐγκύκλιος του δο-
είται ἀπὸ βαθύτατον καὶ ἱερώτα-
ον ἀνθρώπινον αἴσθημα. Μερικαὶ
ερικοπαί της εἶνε ἐξόχως συγκι-
ητικαὶ καὶ τὰς παραθέτομεν αὐ-
ουσίας, ὡς ὑπόδειγμα γλώσσης
ουμένος ἀληθινοῦ:

Ἐπισκέφθην τὰ νησιά σας, ὅθεν κατάγε-
ε, τὰ χωρία σας, ὅπου εἴδατε τὸ πρῶτον
τὸ φῶς τοῦ ἡλίου, τὰ σπίτια σας, ὅπου ἐ-
γεννήθητε, τὰς Ἐκκλησίας, ὅπου ἐβαπτί-
σθητε, ὅπου προσηυχήθητε καὶ ἐκοινωνήσα-
τε, τὰ Σχολεῖα, ὅπου ἐμάθατε τὰ γράμ-
ματα, τὰ Νεκροταφεῖα, ὅπου ἐτάφησαν οἱ
γονεῖς καὶ οἱ εἰκεῖοι σας, ἀνέπνευσα τὴν
αὔραν, τὴν ὁποίαν καὶ σεῖς ποτε ἀνεπνέα-
τε, ἕως ὅτου ἐφύγατε καὶ ἤλθατε εἰς τὰ
μέρη αὐτά.

Ἐγνώρισα τοὺς γέροντας γονεῖς σας, ποὺ
μάτην οἱ περισσότεροι σᾶς περιμένουν καὶ
ἀφοῦ εἶπουν τὸ «νῦν ἀπολύεις», νὰ κλείσουν
τὰ κουρασμένα μάτια των καὶ ν' ἀναπαυ-
θοῦν ἀπὸ τὰς ταλαιπωρίας τῆς ζωῆς, τὴν
ὁποίαν πολλάκις δὲν κατωρθώσατε νὰ ἀνα-
κουφίσητε. Συνεκινήθη μὲ αὐτούς, συνέ-
κλαυσα μετ' αὐτῶν, ἑχάρην μαζί των. "Η-
κουσα καὶ εἶδον ὅ,τι σκέπτονται καὶ αἰσθά-
νονται διὰ σᾶς, ἤκουσα τὰς εὐχαριστίας
των, μοὶ ἀνέθηκαν νὰ σᾶς μεταδώσω τὰς
εὐλογίας των, τὰς εὐχάς των διὰ τὰς πρὸς
αὐτοὺς εὐεργεσίας σας ἀπὸ τὸν ἰδρῶτα τοῦ
προσώπου σας. Ἀλλ' ἤκουσα ἀπὸ πολλούς,
φεῦ μεγάλα παράπονα, διότι τοὺς ἐγκατα-
λείψατε εἰς τὴν τύχην των χρόνια ὁλόκλη-
ρα διότι δὲν γράφετε, δὲν τοὺς σκέπτεσθε,
δὲν τοὺς φροντίζετε καὶ τοὺς ἐλυπήθηκα
καὶ τοὺς ἐπόνεσα θαθειά, τόσον ὥστε ἦτο
ἀδύνατον νὰ μὴ ραγίσῃ ἡ καρδιά μου γιὰ
τὴν σκληρότητα καὶ ἀδιαφορίαν τῶν παιδιῶν
των, ποὺ μέρα - νύχτα ὁ νοῦς καὶ ἡ ψυχή
των, μὲ ὅλην τὴν καὶ περιμένουν τὸν τα-
χυδρόμον νὰ κτυπήσῃ τὴν ἐγκαταλελειμμέ-
νην πόρτα των καὶ νὰ τοὺς δώσῃ τὸ φῶς
τῆς καινῆς καὶ ξενιτεμένων παιδιῶν των.
Βαθειὰ τοὺς ἐπόνεσα, γιατὶ τόσοι ἀπὸ αὐ-
τοὺς δὲν ἔχουν πονετικὰ παιδιά, σὰν ἄλλα,
ποὺ τὸ ἔχουν νόμο νὰ ἐκτείνουν τὸ εὐεργε-
τικὸν των χέρι καὶ δίδουν τὴν ζωὴν εἰς τοὺς
γέροντας γονεῖς των καὶ τὶς ἀδύνατες ἀδελ-
φές των.

Μὲ τὴν ἀκραιφνῶς Ἑλληνικὴν αὐτὴν καὶ χριστιανικὴν γλῶσσαν ἐπικοινωνεῖ ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Τιμόθεος μὲ τὸ ποίμνιόν του, σύνδεσμος τῶν ψυχῶν καὶ τῶν καρδιῶν των μὲ τὴν μακρινὴν πατρίδα. Καὶ βεβαιώνει διὰ τῆς ἐγκυκλίου του ὅτι ἐτοιμάζεται διὰ τὴν συμπλήρωσιν τῆς ὑπερόχου αὐτῆς ἱεραποστολῆς του, περιοδεύων ἀνὰ τὴν ἀχανῆ γεωγραφικῶς ἐπαρχίαν του, ποὺ εἶνε μία ὁλόκληρος ἤπειρος: «Τώρα—γράφει — ποὺ ἐπέστρεψα εἰς τὴν Αὐστραλίαν, θὰ σᾶς μεταδώσω γραπτῶς καὶ προφορικῶς τὰς ἐντυπώσεις μου, καλὰς καὶ κακάς, ἀνάμικτες εὐχαριστίας καὶ δυσαρεσκείας, γιὰ τοὺς λόγους αὐτούς, ἀπὸ τὰ χωριὰ σας μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι, ἔστω καὶ ἀργά, ὅσοι δὲν ἐκάμετε ἕως τώρα τὸ καθῆκόν σας πρὸς τοὺς δικούς σας θὰ τὸ κάμετε εἰς τὸ ἑξῆς καλύτερον. Καὶ πρὸς τοῦτο θὰ συναντήσω ὅλους σας σιγὰ - σιγὰ διὰ νὰ σᾶς μεταδώσω κάθε πληροφορίαν καὶ τὰς διαφόρους ἐντυπώσεις μου».

Ὁ Σεβασμιώτατος πάσης Αὐστραλίας παρέχει ἑαυτὸν ὑποχρεωμένον πραγματικοῦ Ἕλληνος ἱεράρχου, βαθέως κατανοοῦντος ὅτι ἡ πρὸς τὸν θεὸν διακονία του ἐγκειται εἰς τὸ νὰ ἐργάζεται μεταξὺ τοῦ ἀνθρωπίνου ποιμνίου του, εἰς τὴν κοινωνίαν, καθοδηγῶν, ἐμπνέων, φρονηματίζων, χειραγωγῶν εἰς τὴν εὐθεῖαν ὁδὸν τοῦ καθήκοντος, διδάσκων πρακτικῶς, τὴν χριστιανικὴν ἀρετήν, λαλῶν τὴν προσφιλεστάτην καὶ βαθέως κινοῦσαν γλῶσσαν τῆς ἑλληνικῆς παραδόσεως. Καὶ ἀναλογίζεται κανεὶς ὁποία ἠμποροῦσε νὰ ἀποβῇ ἡ ἠθικὴ στάθμη τῆς ἑλληνικῆς κοινωνίας ἂν ὅλοι οἱ πεπλανημένοι τὸ ἱερὸν σχῆμα Ἕλληνες λευΐται εὑρίσκοντο εἰς τὸ προσῆκον ὕψος διὰ ν' ἀποτελοῦν μίαν ζωντανὴν καὶ ἀγαθοποιὸν καὶ ἀληθῶς ἀναδημιουργικὴν κοινωνικὴν δύναμιν, εἰς δόξαν τῆς ἑλληνικῆς Ὀρθοδοξίας.

Τέχνη και ζωή

Ἕνα δρᾶμα τοῦ Φρανσουὰ Μωριὰκ

Τὸ θρησκευτικὸ πρόβλημα στὴν Τέχνη

Ἀπὸ τοὺς Γάλλους συγγραφεῖς
ποὺ ἀκμάζουν στὴ σύγχρονη ἐποχὴ
ὁ ἀκαδημαϊκὸς Φρανσουὰ Μωριὰκ
εἶνε ἀποκλειστικὰ προσηλωμένος
στὴν καθολικὴ θρησκεία καὶ σ' ὅλο
του τὸ ἔργο τὸ θρησκευτικὸ πρόβλη-
μα κυριαρχεῖ ἀπάνω ἀπ' ὅλα τὰ βιο-
τικὰ ζητήματα. Αὐτὸ εἶνε τὸ σπου-
αιότερο ἀπ' ὅλα κατὰ τὴν κρίση
ου κι' αὐτὸ βαραίνει περισσότερο
τὴ συνείδησή του. Καὶ εἶνε τόσο ἀ-
οκλειστικὴ ἡ προσήλωσή του στὸ
θρησκευτικὸ πρόβλημα ὥστε ἀδια-
ορεῖ ἐντελῶς γιὰ ὅλα τ' ἄλλα. Εἶ-
νε ἐντελῶς ξένος πρὸς τὶς τάσεις
τῆς ἐποχῆς του καὶ σχεδὸν τὴν ἀ-
γνοεῖ καὶ μάλιστα παρουσιάζει μὲ
τρόπο ἀρκετὰ χτυπητὸ καὶ μὲ κά-
ποια φιλαρέσκεια αὐτὴ τὴν ἄγνοια.
Δὲν τὸν ἐνδιαφέρει ἡ ἐποχή του.

Τὰ ἔργα του θὰ μποροῦσαν νὰ
υμβαίνουν σὲ ὁποιοδήποτε καιρὸ
αὶ σὲ ὁποιαδήποτε χώρα, ἀρκεῖ
ονάγα νὰ ὑπάρχῃ καθολικισμός.
Τὰ κύρια πρόσωπα σὲ ὅλα του τὰ
ργα, ἄνδρες καὶ γυναῖκες, εἶνε
άντα ἢ καθολικοί, ἢ ἀντικαθολι-
οί, ἄνθρωποι ποὺ ἀνήκουν στὸν
αθολικισμὸ ἢ ποὺ ἀρνοῦνται τὸν
αθολικισμό, ἄνθρωποι ποὺ πιστεύ-
υν ἢ ποὺ ἀρχίζουν νὰ ἀμφιβάλ-
ουν, δηλαδὴ ἄνθρωποι ποὺ ἀρχί-
ουν νὰ πέφτουν στὴν κυριαρχία τοῦ
ατανᾶ. Γιατὶ ὅσοι θγαίνουν ἔξω
πὸ τὴν αὐστηρὰ καθωρισμένη πε-
έσουν στὴν κυριαρχία τοῦ Σατα-
ᾶ. Αὐτὴ εἶνε ἡ πρώτη βάση σὲ ὅ-
α τὰ ἔργα τοῦ Φρανσουὰ Μωριάκ.
Ἡ δεύτερη βάση εἶνε ἡ ἁμαρτία.
αὶ ἡ κυριώτερη ἐκδήλωση τῆς ἁ-
ρτίας εἶνε ὁ ἔρως. Ἡ σύγκρου-
η ἀνάμεσα στὴ θρησκευτικὴ συ-
ίδηση καὶ στὸν ἔρωτα εἶνε τὸ μέ-
α δρᾶμα τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς.
νθρωποι ποὺ πιστεύουν ἀρχίζουν
χάνουν τὴ δύναμη τῆς πίστεως
ου καὶ μόνο γιατὶ ἀφήνουν τὴν
ρδιά τους ἀπροφύλακτη καὶ πα-
σύρονται ἀπὸ τὸν ἔρωτα, δηλα-
ὴ ἀπὸ τὴν ἁμαρτία. Μέσα στὸν ἔ-
τα ὁ ἄνθρωπος χάνει τὴν αὐτο-
ριαρχία του, παύει νὰ ἐλπίζῃ στὸ
νο ἀληθινὸ ποὺ ὑπάρχει ἐπὶ τῆς
ς, τὴν Θεία Χάρη. Καὶ παρασύ-
ται στὴν Κόλαση. Ὁ Σατανᾶς
ν ἁρπάζει μὲ τὰ νύχια του καὶ
μηδενίζει ἐντελῶς τὴ συνείδησή
υ.

Ἔχουν κατηγορήσει πολλοὶ κρι-
οὶ τὸν Μωριὰκ ὅτι μέσα στὰ ἔρ-
α του δὲν κάνει τὴν λεπτὴ ἀλλὰ
λὺ σαφῆ καὶ καθαρὴ διάκριση
ὺ ὑπάρχει ἀνάμεσα στὸν ἔρωτα
ν πάθος ψυχικὸ καὶ στὸν ἔρωτα
ν πάθος σαρκικό. Στὰ ἔργα του
ψυχικὸ καὶ τὸ σαρκικὸ πάθος
γχίζονται, δὲν ὑπάρχει ἡ γραμ-
ὴ ποὺ ἀποτελεῖ τὸ ὅριο μεταξὺ
υς. Καὶ ἔτσι κάθε ἐρωτικὸ πά-
ος καταντᾶ νὰ εἶνε ἁμάρτημα, κίν-
νος γιὰ τὴν ψυχή, ἀπειλὴ γιὰ τὴν
ωτηρία τοῦ ἀνθρώπου. Ὅλοι οἱ
ωτευμένοι βρίσκονται σὲ κίνδυνο.
κόμα καὶ ἐκεῖνοι ποὺ δὲν κατα-
ώγεται ἡ καρδιά τους ἀπὸ σαρκι-
κὸ πάθος. Καὶ αὐτό, ἀκόμα καὶ γιὰ
τὴν ἄποψη ποὺ παίρνει ὁ συγγρα-
φεύς, εἶνε ἕνα μεγάλο ἐλάττωμα.
Γιατὶ εἶνε πασίγνωστο ὅτι ὁ καθο-
λικισμὸς κατ' ἀρχὴν τοὐλάχιστον
δὲν καταδικάζει τὸν ἀνθρώπινο ἔ-
ρωτα. Καὶ παραδέχεται ἀγνότητα
μέσα στὸ ἐρωτικὸ πάθος.

Ἀπὸ τὸν φόβο τῆς ἁμαρτίας, ἕνα φόβο ποὺ καταντᾶ στὸ τέλος κάπως νοσηρός, ὁ Μωριὰκ φαίνεται ν' ἀρνῆται αὐτὸ τὸ στοιχεῖο τῆς ἀγνότητας στὸν ἔρωτα. Καὶ δὲν τὸ λέγει, βέβαια, καθαρά, ἀλλ' αὐτὸ εἶνε ἕνα συμπέρασμα ποὺ προκύπτει ἀπὸ ὅλα του τὰ ἔργα, ὅτι ὅλοι ὅσοι παραμελοῦν τὴν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ γιὰ τὴν ἀγάπη ἑνὸς ἀνθρώπου εἶνε ὅλοι καταδικασμένοι. Τὸ λη τὴν ἀνθρώπινη καρδιὰ πρέπει νὰ τὴν κατέχῃ ὁλοκληρωτικὰ ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ καὶ ὅλη ἡ ζωὴ δὲν πρέπει νὰ εἶνε τίποτ' ἄλλο παρὰ μιὰ μακρυὰ ἀναμονὴ γιὰ τὴν ὥρα ποὺ θὰ ἔλθῃ ἡ Θεία Χάρη.

Τώρα τελευταῖα ὁ Μωριὰκ ποὺ ἦταν ἀποκλειστικὰ συγγραφεὺς ρομάντσων καὶ διηγημάτων ἀποφάσισε νὰ ἐμφανισθῇ καὶ στὸ θέατρο καὶ ἔδωσε ἕνα δρᾶμα μὲ τὸν χαρακτηριστικὸ τίτλο «Ὁ Ἀσμοδαῖος» Εἶνε γνωστὴ Γαλλικὴ Κωμωδία. Εἶνε γνωστὸ θέβαια ὅτι τὸ θέατρο ἦταν πάντα κίνδυνος καὶ μάλιστα πολὺ σοβαρὸς καὶ ἀνυπέρβλητος κίνδυνος γιὰ ὅλους τοὺς συγγραφεῖς ρομάντσων ἀκόμα καὶ γιὰ τοὺς πειὸ μεγάλους καὶ ὅτι πολὺ λίγοι κατώρθωσαν νὰ γλυτώσουν. Ὁ Μπαλζὰκ, ὁ Φλωμπὲρ, οἱ ἀδελφοὶ Γκογκοὺρ εἶχον πολὺ σχετικὴ ἐπιτυχία καὶ μάλιστα μπορεῖ κανεὶς νὰ πῇ ὅτι εἶχαν ἀποτυχία στὸ θέατρο. Φαίνεται ὅμως ὅτι Φρανσουὰ Μωριὰκ κατώρθωσε νὰ γλυτώσῃ ἀπὸ τὸν κίνδυνο.

Ὁ «Ἀσμοδαῖος» εἶνε θρησκευτικὸ δρᾶμα, ἀφοῦ εἶνε ἔργο τοῦ Φρανσουὰ Μωριὰκ καὶ σ' αὐτὸ τὸ δρᾶμα ὁ ἔρως ἔρχεται σὲ σύγκρουση μὲ τὴ θρησκευτικὴ συνείδηση. Αὐτὸ εἶνε τὸ αἰώνιο μοτίβο ὅλων τῶν ἔργων του, αὐτὸ καὶ κανένα ἄλλο ἐπομένως καὶ στὸ δρᾶμα του δὲν μποροῦσε νὰ συμβαίνῃ τίποτε τὸ διαφορετικό. Ἡ σύγκρουση τοῦ γηΐνου πάθους μὲ τὸ ὑπερούσιο πάθος, τῆς κοσμικῆς ἀγάπης μὲ τὴν ἱερὴ, αὐτὴ εἶνε ἡ πηγὴ τῆς ἁμαρτίας. Καὶ ἡ ἁμαρτία σπιλώνει τὴν ἀνθρώπινη ζωὴ καὶ παρασύρει τοὺς ἀνθρώπους στὴν ἀφάνεια. Ἡ ἁμαρτία εἶνε ἡ μόνη πηγὴ θλίψεως γιὰ τοὺς ἀνθρώπους ἐνῷ ὁ θεῖος ἔρως εἶνε ἡ μόνη πηγὴ χαρᾶς. Αὐτὴ εἶνε ἡ κεντρικὴ βάση καὶ τοῦ «Ἀσμοδαίου».

Μιὰ κοπέλλα, ἡ Ἐμμανουέλα, ποὺ στὰ βάθη τῆς ψυχῆς της εἶνεν ἀποφασισει νὰ ἀφοσιωθῇ στὰ θεῖα, παρασύρεται ἀπὸ τὸν ἀνθρώπινο ἔρωτα καὶ ἀγαπᾶ ενα νέον, τὸν Ἀρνού. Αὐτὸ τὸ αἴσθημα εἶνε ἡ καταστροφή της, αὐτὴ ἡ σύγκρουση εἶνε ὅλο τὸ δρᾶμα. Ὑπάρχουν βέβαια καὶ ἄλλα πρόσωπα μέσα στὸ δρᾶμα, ὅπως ἡ μητέρα τῆς Ἐμμανουέλας, ἡ Μαρσὲλ καὶ ἕνας παιδαγωγὸς ποὺ ἦταν ἄλλοτε ἱερεὺς καὶ ἔχει πετάξει τὰ ράσα. Ἀλλ' αὐτὰ τὰ πρόσωπα γυρίζουν σὰν δορυφόροι γύρω ἀπὸ τοὺς δυὸ νέους, τοὺς δυὸ ἁμαρτωλούς. Καὶ μάλιστα ὁ Ἀνρὺ φαίνεται πὼς εἶνε ἀκόμα περισσότερο καταδικασμένος γιατὶ πρὶν ἀγαπήσῃ τὴν Ἐμμανουέλα ἀγαπάει τὴν μητέρα της Μαρσὲλ γιατὶ παρασύρεται ἀπὸ ὥριμη ὡμορφιά της.

Μέσα σ' αὐτὸ τὸ δρᾶμα παρουσιάζεται αὐτὸ τὸ θεμελιῶδες ἐλάττωμα τῆς ἰδεολογίας τοῦ Φρανσουὰ Μαριάκ. Ἀνάμεσα στὸν σαρκικὸ ἔρωτα τοῦ Ἀνρὺ πρὸς τὴν περασμένη πειὰ Μαρσὲλ καὶ στὸν ἔρωτα πρὸς τὴν Ἐμμανουέλα ὁ συγγραφεὺς δὲν βλέπει καμμιὰ διαφορὰ καὶ φαίνεται σὰν νὰ τοὺς καταδικάζῃ καὶ τοὺς δυό. Ὁ ἔρωτας τοῦ Ἀνρὺ πρὸς τὴν Μαρσὲλ πηγάζει ἀπὸ τὴ σάρκα ἐνῷ ὁ ἔρωτας πρὸς τὴν Ἐμμανουέλα εἶνε καθαρὰ φαινόμενο ψυχικό. Ἀλλ' ὁ Μωριὰκ καταδικάζει καὶ τοὺς δυὸ γιατὶ ὁ γήϊνος ἔρωτας ἐκτοπίζει τὸν θεῖο. Αὐτὴ εἶνε ἡ θλιβερὴ περίπτωση τῆς Ἐμμανουέλας. Στὸ τέλος κα αντᾶ ν' ἀπορῇ κανεὶς ἂν ὁ Μωριὰκ γράφει φιλολογικὰ ἔργα ἢ κάνει προπαγάνδα ὑπὲρ τοῦ καθολικισμοῦ.

SER

Ἱστορικαὶ ἐπέτειοι

Η τεσσαρακονταετηρὶς τοῦ «Κατηγορῶ»

Ἡ ὑπόθεσις Ντρέϋφους

Πρὸ ὀλίγων μόλις ἡμερῶν ἐωρτάσθη εἰς τὸ Παρίσι ἡ τεσσαρακονταετηρὶς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ περιφήμου ἄρθρου τοῦ Ζολὰ «Κατηγορῶ», τὸ ὁποῖον ἐπέδρασεν ὄχι μόνον ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως Ντρέϋφους διὰ τὴν ὁποίαν ἐγράφη, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ ὁλοκλήρου τῆς γαλλικῆς πολιτικῆς ζωῆς.

Ὅταν ὁ Ζολὰ ἔγραψε τὸ «Κατηγορῶ» εἶχεν ἤδη προσχωρήσει ἀπὸ τριμήνου εἰς τὸ στρατόπεδον τῶν ὑπερασπιστῶν τοῦ Ντρέϋφους.

Τὸν Νοέμβριον τοῦ 1896 ἐδέχθη τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ Μπερνὰρ Λαζάρ, ὁ ὁποῖος εἶχεν δημοσιεύσει ἕνα φυλλάδιον ὑπὲρ τῆς ἀθωότητος τοῦ καταδικασθέντος λοχαγοῦ. Ὁ Ζολὰ τὸν ἤκουσε προσὀυμως, ἀλλὰ δὲν ἐπείσθη ἀπὸ τὰ ἐπιχειρήματά του. Μόνον αἱ συνομιλίαι του μὲ τὸν Λουὶ Λεμπλουὰ, τὸν ὁποῖον τοῦ παρουσίασεν ὁ Μαρσὲλ Πρεβῶ, τὸν ἔπεισαν τὸ φθινόπωρον τοῦ 1897.

Καὶ ἀπὸ τῆς στιγμῆς ἐκείνης ὁ ἄνθρωπος τοῦ γραφείου καὶ τῆς σιωπῆς, ὁ ἥρεμος συγγραφεὺς ποὺ μέχρι τῆς στιγμῆς ἐκείνης ἔζη μόνον διὰ τὴν τέχνην του, ἀπεφάσισε νὰ κινηθῇ. Αὐτὸς ὁ ὁποῖος δὲν εἶχεν ἀναμιχθῇ παρὰ μόνον εἰς φιλολογικὰς φιλονικίας συνεκινήθη τόσον ἀπὸ τὸ πρωτοφανὲς δρᾶμα ἑνὸς ἀδικουμένου, ὥστε ἐρρίφθη μὲ φανατισμὸν εἰς τοὺς ἀγῶνας τῶν δρόμων. Ἐξεδηλώθη μὲ τρία ἄρθρα εἰς τὸ «Φιγκαρὸ» τὸν Νοέμβριον καὶ Δεκέμβριον τοῦ 1897. Ἀλλὰ ἡ ἐφημερὶς διέκοψε τὴν δημοσίευσιν των διότι ἐξανέστησαν οἱ ἀναγνῶσταί της. Τότε κατέφυγεν εἰς τὰ φυλλάδια καὶ ἐδημοσίευσε τὴν «Ἐπιστολὴν πρὸς τὴν Νεολαίαν» καὶ τὴν «Ἐπιστολὴν πρὸς τὴν Γαλλίαν». Μετὰ τὴν ἀθώωσιν τοῦ Ἐστερχάζυ, τὴν ὁποίαν ἄλλωστε προέβλεπεν, ἀποφασίζει νὰ δημοσιεύσῃ τρίτην μὲ τὸν τίτλον «Ἐπιστολὴ πρὸς τὸν κ. Φελὶξ Φὼρ, πρόεδρον τῆς Δημοκρατίας». Ἀλλὰ τὴν στιγμὴν ποὺ ἐπρόκειτο νὰ τὴν θέσῃ εἰς κυκλοφορίαν, ἐσκέφθη ὅτι ἦτο προτιμότερον νὰ τῆς δώσῃ μεγαλυτέραν δημοσιότητα. Καὶ ὁ Ζολὰ ἀπηυθύνθη εἰς τὴν ἐφημερίδα «Αὐγὴν» τοῦ Κλεμανσῶ, ἡ ὁποία ἦδη εἶχε λάβει θέσιν ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως ποὺ ἀνεστάτωσε τὴν Γαλλίαν.

Τὴν ἑσπέραν τῆς 12ης Ἰανουαρίου μετέβη εἰς τὰ γραφεῖα τῆς ἐφημερίδος καὶ ἐδιάβασε τὰ χαρτιά του εἰς τὸν Κλεμανσῶ, τὸν Βωγκὰν καὶ τοὺς ἄλλους παρισταμένους συντάκτας καὶ ὅσον συνέχιζε τὴν ἀνάγνωσίν των τόσον ἡ συγκίνησις κατελάμβανε τοὺς ἀκροατάς του. Τὸ ἄρθρον τοῦ Ζολὰ ἔφερε τὸν μετριόφρονα τίτλον «Ἐπιστολὴ πρὸς τὸν Πρόεδρον τῆς Δημοκρατίας». Ἀλλὰ ὁ τίτλος αὐτὸς φαίνεται κάπως ἄτονος καὶ ἀμέσως μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τοῦ Ζολά, ὁ Κλεμανσῶ ἀναλαμβάνει τὴν εὐθύνην νὰ θέσῃ τὸν πρέποντα τίτλον, αὐτὸν ὁ ὁποῖος ἀναπηδᾷ ἀπὸ αὐτὸ τὸ ἄρθρον, αὐτὸν ὁ ὁποῖος ἔμεινεν εἰς τὴν ἱστορίαν : «Κατηγορῶ» !

Τὴν ἑπομένην, 13 Ἰανουαρίου, ὁ ἐπικὸς πεζὸς λόγος τοῦ Ζολὰ κατελάμβανε ὁλόκληρον τὴν πρώτην σελίδα τῆς «Αὐγῆς» καὶ ἐξεχείλιζεν εἰς τὴν δευτέραν.

Εἶνε ἀδύνατον νὰ περιγραφῇ ὁ θόρυβος καὶ ἡ ταραχὴ τὴν ὁποίαν προεκάλεσε τὸ ἄρθρον τοῦ Ζολά. Ὁλόκληρον τὸ Παρίσι ἀνεστατώθη. Τὴν μεσημβρίαν εἶχον πωληθῇ τριάκοσιαι χιλιάδες φύλλων τῆς «Αὐγῆς». Ἀπὸ τῆς στιγμῆς ἐκείνης ὁ Ζολὰ γίνεται ὁ ἀρχηγὸς τῆς ὑπὲρ τῆς ἀναθεωρήσεως τῆς δίκης τοῦ λοχαγοῦ Ντρεϋφοὺς κινήσεως.

Τὸ ἴδιον ἀπόγευμα ἡ ἐπιστολὴ τοῦ Ζολὰ προεκάλεσε θορυβῶδη συζήτησιν εἰς τὴν Βουλήν. Μετὰ τὴν συζήτησιν ἡ κυβέρνησις ἀπεφάσισε νὰ παραπέψῃ τὸν Ζολὰ εἰς τὸ ὀρκωτὸν δικαστήριον. Ὁ Γάλλος συγγραφεὺς κατεδικάσθη εἰς τὸ ἀνώτατον ὅριον τῆς ποινῆς, δηλαδὴ εἰς ἑνὸς ἔτους φυλάκισιν καὶ ὁ ὑπεύθυνος συντάκτης τῆς «Αὐγῆς» Περρὲ εἰς τεσσάρων μηνῶν φυλάκισιν, ἀμφότεροι δὲ εἰς πρόστιμον τριῶν χιλιάδων φράγκων.

Ἀλλὰ ἡ ἀλήθεια καὶ ἡ δικαιοσύνη ἐτέθησαν εἰς κίνησιν μὲ τὸ «Κατηγορῶ» καὶ μετ' ὀλίγον ἐθριάμβευσαν.

Η Μ. ΒΡΕΤΑΝΝΙΑ ΕΠΑΝΕΞΟΠΛΙΖΕΤΑΙ

ΜΙΑ ΤΡΟΜΕΡΑ ΑΛΥΣΙΣ ΟΧΥΡΩΣΕΩΝ ΑΠΟ ΛΟΝΔΙΝΟΥ ΜΕΧΡΙ ΣΙΓΓΑΠΟΥΡΗΣ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, Ἰανουάριος. (Ἰδιαιτέρα ὑπηρεσία).—Ἀπό τινος οἱ ἐπίσημοι ἀγγλικοὶ κύκλοι συνηθίζουν νὰ τονίζουν ὅτι ἡ στέψις τοῦ Βασιλέως Γεωργίου ἐγκαινιάζει νέαν ἐποχὴν διὰ τὴν αὐτοκρατορίαν, ὄχι μόνον λόγῳ τῆς μεγαλοπρεπείας καὶ τοῦ πλούτου ποὺ ἐπεδείχθησαν μὲ τὴν εὐκαιρίαν αὐτὴν καὶ ἀνύψωσαν τὸ κῦρος τῆς Ἀγγλίας εἰς τὰ ὄμματα ὁλοκλήρου τοῦ κόσμου διὰ τῆς ἐπιδείξεως τῆς σημασίας τοῦ ἀγγλικοῦ οἰκονομικοῦ παράγοντος, ἀλλὰ καὶ διότι ἡ ἐποχὴ αὐτὴ συμπίπτει μὲ τὴν ἀπόφασιν τῆς κυβερνήσεως τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος ν' αὐξήσῃ μέχρι τῶν τελευταίων οἰκονομικῶν δυνατοτήτων τὰς στρατιωτικὰς δυνάμεις τῆς Αὐτοκρατορίας. Καὶ ὁμιλοῦντες περὶ τῶν οἰκονομικῶν αὐτῶν δυνατοτήτων οἱ ἐπίσημοι κύκλοι δὲν παραλείπουν νὰ τονίσουν ὅτι αὐτὰ δὲν θὰ ἐπηρεάσουν καὶ δὲν θὰ ἐπεκτεθο

Θεάματα

(Απογευματιναί – Εσπεριναί)
ΒΑΣΙΛΙΚΟΝ. 3 καὶ 9.30 μ.μ. «Η δεσποινὶς τῆς Λιόζας Γουίλλιαμς».
ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΥ. «Ο γυναικωτὸς».
ΙΝΤΙΜΑΛ. «Τρόϊκα συμφώνων».
ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ. «Άρτ ζεστὲς».
ΚΟΡΥΤΣΑ. «Α, μὲ κατέστρεψες».
ΚΟΝΤΙΝΑΣ. «Τρόϊκα». «Ἐπιθεώρησις».

Κινηματογράφοι

ΑΤΤΙΚΟΝ. «Νοστοκλύαν». (6' 1650μάς).
ΑΤΤΥΚΟΝ. «Γλυπτὸν».
ΟΡΦΕΥΣ. «Ὁ κόσμος ἀλλάζει».
ΠΑΛΛΑΣ. «Ἡ δεσποινὶς μπαὶ μου».
ΠΑΝΘΕΟΝ. «Ἡ ἀγάπη τοῦ Μπόμπυ».
ΡΕΞ. «Κοντινένταλ» (τέλειος μορφέας).
ΣΠΛΕΝΤ. «Ἐκκλησιὰ κάτω». Ἀπὸ 10 μ.μ.: ΣΙΝΕΜΟΝΤ. Μία καὶ ἑπτὰμισυ καὶ τὸ κόκκινο τοῦ Ἐδέν.
ΣΠΛΕΝΤΙΔ. «Φάνη Ἔσλερ».
ΤΙΤΑΝΙΑ. «Κλῶμα νὰ μπάλι».
ΧΑΡΙΤΩΝ. «Ὁ λιπαρτὲς».
ΧΑΡΤΕΡΑ. «Ἡ κόκκινη χαρεσάμαν».
ΕΛΕΝΑ ΣΤΕΡΝ. «Μιὰ γυναίκα ἐνὸς ἄφησε».
ΙΡΙΣ. «Ἡ ἀγάπη γυρίσματα τὴ νύχτα».
ΚΕΦΑΛΟΝΙΑΣ. «Ἀρχίγκυ καὶ πτωχός».
ΟΤΕΛ. «Πυρπολητὴς τοῦ Μισσισσιπῆ».
ΑΘΗΝΑΪΚΟΝ. «Ἐγὼ ὁ ἀνησυχητὴς».
ΑΡΗΣ. «Ἔρωτ».
ΑΤΤΙΣ. «Ἀκολουθῶ μὲ φουσάτο».
ΕΛΛΑΣ. «Ὁ τρόμος τὸν ὁρέων».
ΚΟΝ ΣΠΕΝ. «Ἡ κυρὰ μὲ τὶς καμελίες».
ΜΑΖΕΣΤΙΚ. «Ὁ Πέτρος εἶνε κορίτσι».
ΠΑΛΛΑΣ (Πειραιῶς). «Τὸ δὸν ὀφφικιὸ».
ΦΡΕΞΥΣ (Βοῦλ.). «Ἡ τόλμη τῆς ἀμαρτίας».
ΡΟΥΣΣΙΚΟΝ. «Ἐπισήμως χωρὶς συνοδόν».
Περιοδικὰ καὶ Προγράμματα

ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ (Πειρ.). Ὑποχρέωσις Οἰκονόμου. «Χειροβολία». Σ' ἀγαπῶ».

Διευθυντὴς τοῦ Τυπογραφείου
Ἐμμανουὴλ Γ. Κασιμάτης
Καθημερινὰ – Μονοχρωματικὰ 19

Η
ΤΡΟΪΚΑ
ΚΙΜ. ΚΑΠΕΤΑΝΑΚΗ

Μουσικὴ
ΓΡΗΓ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗ

Ἡ νέα ἐπιθεώρησις, εἶνε γεγονός, ἀπὸ συγκεντρώνει κάθε βράδυ τὴν καλυτέραν Ἀθηναϊκὴν κοινωνίαν

Η
ΤΡΟΪΚΑ

ὡς θέαμα συναγωνίζεται τὰ μεγάλα ἔργα, τὰ ὁποῖα παρουσιάζουν τὰ εὐρωπαϊκὰ θέατρα.

Ὅπως τὸ «ΝΑΠΟΛΙΤΑΝΙΚΟ ΣΚΕΤΣ» μὲ τὴν μανδολινάτα ἀπὸ σκηνῆς ἡ «ΡΩΣΙΚΗ Τρόϊκα μὲ τὶς μπαλαλάϊκες» καὶ τὸ «ΚΙΝΕΖΙΚΟ ΣΚΕΤΣ» στὰ ἐρεισίματα τῆς ἐπιγνωστοῦ, ὁ «ΓΑΜΟΣ στὴ ΜΥΚΟΝΟ», ἡ «ΖΩΗ στὰ ΜΑΡΟΚΟ» κλπ.

Η
ΤΡΟΪΚΑ

Εἶνε ἀπὸ τὰς ἐπιθεωρήσεις ποὺ κράτησε τὸ πρόγραμμα ἐπὶ μακρὰν σειρὰν παραστάσεων

Ἡ ἐπικαιρότης καὶ ἡ ἀστεῖρα συμπλήρωνουν τὴν εὐχάριστη θέαση τὴν ὁποίαν περιμένει κανεὶς ἀπὸ θέατρο σὰν τὴν

ΤΡΟΪΚΑ

Σήμερον
ΛΑΪΚΗ ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗ
ΜΟΝΤΙΑΛ

ΤΟ ΦΙΛΜ ΤΟΥ ΠΟΘΟΥ!
ΤΗΣ ΓΟΗΤΕΙΑΣ!
και
ΤΗΣ ΩΜΟΡΦΙΑΣ!

Ο
ΑΓΓΕΛΟΣ
ΜΑΡΛΕΝ ΝΤΗΤΡΙΧ

ΘΑΥΜΑ – ΘΑΥΜΑΤΩΝ
ποὺ ἀντικρύζοντάς το ξεχνᾶ κανεὶς ὅτι βρίσκεται μπροστὰ στὴν ὀθόνη.

«ΔΙΤΣ»

ΚΑΙ
ΠΑΛΛΗΡΡΟΙΑ

ΑΜΠΟΤΗΣ

«Πῶς ἔμαθες νὰ μιλᾶς τόσο ὡραῖα Γαλλικά;»

– Ἀπλούστατα, ἀκούοντας
– Ἀκούοντας... ποιόν;
– Ὅλους τοὺς διασήμους καθηγητὰς τῶν Πανεπιστημίων τῆς Εὐρώπης. Μὲ τοὺς δίσκους τοῦ Linguaphone καὶ μὲ τὴ γραμμόφωνο μοὺ κατόρθωσα νὰ μάθω γαλλικὰ μέσα σὲ ἕξι μόλις μῆνες.

Καὶ ἐσεῖς θέλετε καὶ γὰ νὰ μπορέσετε νὰ μιλᾶ Γερμανικὰ, ἀλλὰ δὲν μαθαίνω ποτὲ μου ἐσᾶς;

Μὰ δὲν πρόκειται νὰ μελετήσετε. Δὲν θάγρε παρὰ γ' ἀκοῦς. Βάζεις αὐτὰ ποὺ σοῦ λέει ὁ δίσκος. Ἔπειτα ἐπαναλαμβάνεις τὰ ἴδια, χωρὶς νὰ τὰ καταλάβῃς, ἀρχίζεις ἔτσι μόνο νὰ μιλᾷς, ἀλλὰ καὶ νὰ σκέπτεσαι στὴ γλῶσσα ποὺ μαθαίνεις. Ἐγὼ ὅλο ὅμως αὐτὴ τὴν ὡραία προφορὰ θὰ τὴν ἀπέκτησα ἀπὸ τὸ Linguaphone.

Ἀλλὰ! Δὲν ἤθελα ποτὲ μου στὴ Γαλλία. Μὰ ὅταν μάθῃς μιὰ γλῶσσα, ἀκούοντας ποτὲ μιὰ λέξη κακοπροφερτὴ ἀπὸ τὴ μιλήσῃς ἀσχημα, γιατί δὲν θ' ἀκούσῃς ποτὲ μιὰ λέξη κακοπροφερτὴ ἀπὸ τὰ χείλη τῶν ἄλλων.

ΕΠΙΣΚΕΦΘΗΤΕ ΤΟ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΝ LINGUAPHONE

Πανεπιστημίου 6, διὰ νὰ λάβετε μίαν δωρεὰν ἐπίδειξιν, χωρὶς καμμίαν ὑποχρέωσιν.

Μπορεῖτε δὲν δύνασθε νὰ μᾶς ἐπισκεφθῆτε ἢ διαμένετε εἰς τὰς ἐπαρχίας, ἀποστείλατε μᾶς τὸ παρακάτω δελτίον καὶ θὰ λάβετε ἐν λεπτομερὲς καὶ καλαισθήτου τεύχος, τὸ ὁποῖον θὰ σᾶς δώσῃ πᾶσαν πληροφορίαν περὶ τοῦ συστήματος Linguaphone.

ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΝ LINGUAPHONE
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 6 - ΑΘΗΝΑΣ

Παρακαλῶ ὅπως μοῦ ἀποστείλετε, ἄνευ ὑποχρεώσεως ἐκ μέρους σας, ἐν λεπτομερὲς ἀναλυτικὸν Τεῦχος σας περὶ τοῦ συστήματος Linguaphone.

Με ἐνδιαφέρει ἡ ..... γλῶσσα

ΟΝΟΜΑ .....

ΕΠΑΓΓΕΛΜΑ .....

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ .....

(20-1-38)

ΤΟ ΜΕΓΑΛΟ
Κινηματογραφικὸ
ΓΕΓΟΝΟΣ
ποὺ θαυμάζει τώρα ὅλη ἡ ΥΦΗΛΙΟΣ

ΑΠΟΣΤΕΙΛΑΤΕ
ΤΟ ΠΑΡΟΝ
ΔΕΛΤΙΟΝ
διὰ νὰ λάβετε χωρὶς καμμίαν ὑποχρέωσιν ἐν μέρους σας ἐν λεπτομερὲς 16σέλιδον τεῦχος τῆς ἐπιχειρήσεώς μας εἰς τὰ γραφεῖα μας.
Πανεπιστημίου 6.
(Τηλέφ. 21-473)

Η ΠΡΩΪΑ

Ἀπὸ Πρωΐας εἰς Πρωΐαν

Λήθη

"Ὅλα ἐξαστράψαν τὰ παλιά-τὰ λόγια... "Ὅλα ἐξαστράψαν εἰς ὅλα εἶνε σβησμένα, χαμένα, ἀδειανὰ ἀπὸ σᾶς ποὺ ἔσκιζε ὁ ἥλιος, καὶ τὰ συνεπαίρνει στὸ ἐσαεὶλιμὰ τοῦ...

"Ὅμως, τὸ σκοτάδι, τὸ πυκνὸ ποὺ πέφτει, μὴ θαρρῇς πὼς ὅλα τὰ σβήνει, δὲν κρύβει... Μέσα του ὅλο ζοῦνε, δὲν ἔχουνε ζήση, φοτεινὰ ἰρέθη στὰ βαθειὰ σκοτάδι...

Στὰ βαθειὰ σκοτάδια, τὰ δικιρα τοῦ ὑπάρχου, οἱ παλιὲς σχάτες, οἱ παλιὲς ἐλπίδες οἱ παλιὲς μας πόθοι, κι' οἱ παλιὲς μας θλίψεις σὰ χαμοι φαντασμάτων, γύρω παρασπέκουι...

Μὴ φοβᾶσαι. Ἂν πάλι ὁ ἥλιος δεν ἀνάψῃ, ἂν δὲν θὰ ξανάρθῃ μιὰ καινούργια μέρα... Μέσα στὰ σκοτάδια, ἐπικάνει χροὴ μιας. Ὅλα εἶνε δικά της, ὅσα ἔχουν περάσει...

"Ἐχει δικα δικά της, καὶ κανένα γέλιο, ἕνα νὰ συντρίψῃ τίποτε βέ βαύρη... Ἕνας πεῖσ κανένας δὲν θὰ ρίξῃ φθόνο, γιὰ νὰ φαρμακώσῃ τὴ χαρά...

"Ὅλα εἶνε δικά μας, δάκρυα, θλίψεις, πόνοι, ὅσα ἐμοιράσαμε χρόνια τὴν φορὴ μας... Μὰ τὸ αἷμα τοὺς, δὲν τὸ ἔβαλε κι' ἐκεῖνο, μὰ μας τὸ ἔδωσε τὸ παράπονό μας.

"Ὅλα εἶνε δικά μας, ἀὲ γρουσὶ κρεντῆρι, πειὸ ἀμὶ ἀπ' ὅλα τὰ ποτὰ τοῦ κόσμου, τὸ πλίρος, καὶ ἀλλοῖ, δάκρυα, μαῦρο αἷμα, ὅλα εἶνε δικά μας...

Εἶνε δικα δικά μας... Μιὰ σπονιὰ στὸν τόπο, ἀπὸ πάλιου παρθίν μας, ποὺ μᾶς συντροφεύουνε ἀπὸ τὰ σκοτάδι, γύρε τὸ κεφάλι, καὶ ἀνάβει τοὺς τροχοὺς τοῦ κοιμήσου...

Γ. ΛΝΝΙΟΣ

Ὁ διεθνὴς μουσικὸς διαγωνισμὸς Εὐγενίου Ὑσαΐ

Τὸ ἐν Βελγίῳ Μουσικὸν Καθίδρυμα «Βασίλισσα Ἐλισάβετ» ἐπρόκειτο νὰ ἐορτάσῃ τὸν ἑκατονταετῆ ἐορτασμὸν τῆς γενέσεως τοῦ μεγάλου Βελγίου βιολονίστου Εὐγενίου Ὑσαΐ διοργανώσῃ ἀπὸ τὸν τίτλον «Διαγωνισμὸν Εὐγενίου Ὑσαΐ» (βλ. Γ' σελ. τοῦ φύλλου τῆς 17ης Ἰανουαρίου) τὴν 23ην Ἰανουαρίου 1938 καὶ ἐπὶ συγκρότησιν τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ διαγωνισμοῦ τὴν 30ὴν Ἰανουαρίου 10.30 π.μ. πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἐκλήθησαν ἀρχαιρεσιῶν.

Ἡ Ἑλλὰς ἐπρόκειτο νὰ ἐκπροσωπηθῇ ἐπισήμως διὰ τοῦ βιολονίστου Ἀλεξάνδρου Σχολίου, ὁ ὁποῖος ἐπρόκειτο νὰ ἀναδειχθῇ μέλος τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ διαγωνισμοῦ.

Ἀλλὰ δυστυχῶς ἡ ἀναχώρησις τοῦ κ. Σχολίου ἐματαιώθη ἐξ αἰτίας τῆς ἀσθενείας τοῦ ὁποίου ἐπεσκέφθη ὁ ἰατρὸς κ. Ἀ. Διαμαντόπουλος.

Ὁ ἰατρὸς Παυλόπουλος ἐξετάζει τὸν Σχολίαν

Ἀπὸ τὴν ἐξέτασιν ταύτην ἐπεβεβαιώθη ὅτι ὁ κ. Σχολίας πάσχει ἐκ φυματιώσεως τοῦ πνεύμονος καὶ ὅτι ἐπιβάλλεται ἡ ἀπόλυτος ἀνάπαυσις καὶ ἡ ἀπομάκρυνσις ἐκ τοῦ Βελγίου.

Ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἐκθέσεως ταύτης ἡ ἐπιτροπὴ τοῦ διαγωνισμοῦ ἀπεφάσισε νὰ ἀναβάλῃ τὴν ἔναρξιν τοῦ διαγωνισμοῦ μέχρι τῆς 15ης Μαΐου, ὁπότε καὶ θὰ συνέλθῃ ἡ ἐπιτροπὴ πρὸς ἐκλογὴν τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ διαγωνισμοῦ.

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ ἡ ἐπιτροπὴ ἀπεφάσισε νὰ ἀναβάλῃ τὴν ἔναρξιν τοῦ διαγωνισμοῦ μέχρι τῆς 15ης Μαΐου, ὁπότε καὶ θὰ συνέλθῃ ἡ ἐπιτροπὴ πρὸς ἐκλογὴν τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ διαγωνισμοῦ.

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ ἡ ἐπιτροπὴ ἀπεφάσισε νὰ ἀναβάλῃ τὴν ἔναρξιν τοῦ διαγωνισμοῦ μέχρι τῆς 15ης Μαΐου, ὁπότε καὶ θὰ συνέλθῃ ἡ ἐπιτροπὴ πρὸς ἐκλογὴν τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ διαγωνισμοῦ.

Διαλέξεις

Σήμερον εἰς τὰς 7 μ.μ. θὰ δώσῃ ἐν διάλεξιν ὁ κ. Γεώργιος Σ. Σωτήρης, ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἡ ἐπιστήμη καὶ ἡ ἐργασία». Ἡ διάλεξις θὰ γίνῃ εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Πανεπιστημίου. Θὰ ἀκολουθήσῃ μουσικὴ ἐπὶ τῇ μ.μ. ἀφιερώσει.

Ἡ κ. Ἀγγελικὴ Ἀθανασοπούλου θὰ δώσῃ ἐν διάλεξιν σήμερον εἰς τὰς 6 μ.μ. εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Ὁμίλου (Ἀκαδημίας 14) ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἡ ἀνατροφὴ τοῦ παιδιοῦ».

Ἡ κ. Ἀθηνᾶ Ἀναστασοπούλου θὰ δώσῃ ἐν διάλεξιν σήμερον εἰς τὰς 6 μ.μ. εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Ὁμίλου (Ἀκαδημίας 14) ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἡ ἀνατροφὴ τοῦ παιδιοῦ».

Ἡ κ. Ἀθηνᾶ Ἀναστασοπούλου θὰ δώσῃ ἐν διάλεξιν σήμερον εἰς τὰς 6 μ.μ. εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Ὁμίλου (Ἀκαδημίας 14) ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἡ ἀνατροφὴ τοῦ παιδιοῦ».

Τὰ Γράμματα καὶ ἡ Τέχνη

Ἐκθέσεις Διαμαντοπούλου καὶ Παυλοπούλου

Στὴν αἴθουσαν τοῦ Συνδέσμου τῶν Ἀγγλίδων ἢ κ. Π. Διαμαντοπούλου-Γαβαλᾶ δὲν εἶνε ἡ πρώτη ἢ ἡ μόνη φορὰ ποὺ ἐκθέτει τὰ ἔργα της. Ἔχουσα τὴν ἀνεπτυγμένη αἴσθησι τῆς καλλιτεχνικῆς ἐκφράσεως, ἔχουσα ἐπιμεληθῆ ἰδιαιτέρως τὴν τεχνικὴν τοῦ σχεδίου, ἔχουσα ἀκόμη ἀπὸ τὰ δυσκολώτερα καὶ πολυπλοκώτερα τοπία, τὰ ὁποῖα ἐπιλέγει ἡ ἐκλεκτὴ αὐτὴ καλλιτέχνις, τὰ ὁποῖα ἐκτελεῖ μὲ μεγάλην ἐπιτυχίαν, ἡ κ. Διαμαντοπούλου-Γαβαλᾶ κατορθώνει, μὲ μίαν ἁπλότητα διὰ τὴν ὁποίαν ἀπαιτεῖται μεγάλη δεξιοτεχνία, νὰ ξεφεύγῃ τὸν κίνδυνον τῆς ἐπαναλήψεως ἑνὸς ὡρισμένου τύπου ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἀρχίζει νὰ ἐπαναλαμβάνῃ τὸν ἑαυτόν της. Ἔτσι ἀπὸ τὴν ἔκθεσιν αὐτὴν ἀποκομίζομεν τὴν ἐντύπωσιν ὅτι ἡ καλλιτέχνις ἐπροσπάθησε νὰ ἐκφράσῃ τὴν ἀπεραντοσύνην τῆς θαλάσσης, τὴν ἀπεραντοσύνην τοῦ οὐρανοῦ, τὴν ἀπεραντοσύνην τῆς ἐρήμου, τὴν ἀπεραντοσύνην τῶν ἀγρῶν, τὴν ἀπεραντοσύνην τῶν ὀρέων, τὴν ἀπεραντοσύνην τῶν ἀστρων, τὴν ἀπεραντοσύνην τῶν ἀνθρωπίνων ὀνείρων, τὴν ἀπεραντοσύνην τῶν ἀνθρωπίνων ἐπιδιώξεων, τὴν ἀπεραντοσύνην τῶν ἀνθρωπίνων ἀγωνιῶν

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΖΩΗ

ΤΟ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ ΑΘΗΝΩΝ

Δελτίον της 19ης Ιανουαρίου, κλείσιμον μεσημέρας

ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ ΕΘΝ. ΔΑΝΕΙΩΝ

Εις χρυσόν	Εις δραχμάς
1881 3420	Δημ. Προϊόντων
1884 3020	Ταχ. Ντ. .. 460
Μον. Ρόκ. Π. 2370	Ταχ. Ντ. .. 440
Σταυρ. 2670	Ταχ. Ντ. .. 50.—
Κοιν. 2670	Ταχ. Ντ. .. 50.—
Κοιν. 2670	Ταχ. Ντ. .. 50.—
Ταχ. Ντ. ..

5η ΠΡΩΙΝΗ

ΑΠΕΤΥΧΟΝ ΑΙ ΓΕΡΜΑΝΙΚΑΙ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑΙ ΜΕΣΟΛΑΒΗΣΕΩΣ ΜΕΤΑΞΥ ΚΙΝΑΣ ΚΑΙ ΙΑΠΩΝΙΑΣ

ΑΙ ΑΝΗΣΥΧΙΑΙ ΤΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ

ΕΚ ΤΗΣ ΠΑΡΑΤΑΣΕΩΣ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 19. (Ἰδιαιτέρα Ὑπηρεσία).— Ἐπίσημον γερμανικὸν ἀνακοινωθέν, ἐκδοθὲν σήμερον, ἐπιβεβαιώνει, ὅτι ἐγένετο ἀπόπειρα γερμανικῆς μεσολαβήσεως διὰ τὴν εἰρήνευσιν μεταξὺ Κίνας καὶ Ἰαπωνίας, ἡ ὁποία ὅμως δὲν ἀπέδωσε καρπούς.

»Κατὰ τὰς συνομιλίας, αἱ ὁποῖαι διεξήχθησαν περὶ τὰ τέλη Ὀκτωβρίου παρελθόντος ἔτους— λέγει τὸ ἀνακοινωθὲν — μεταξὺ τῶν πρεσβευτῶν τῆς Γερμανίας ἐν Νανκὶν καὶ Τόκιο καὶ τῶν ἁρμοδίων κύκλων τῶν δύο χωρῶν, αἱ κυβερνήσεις τῆς Κίνας καὶ τῆς Ἰαπωνίας ἐξέφρασαν τὴν ἐπιθυμίαν νὰ ἴδουν τὴν Γερμανίαν συνεργαζομένην ἐν τῇ προσπαθείᾳ πρὸς ἐξεύρεσιν διακανονισμοῦ χάριν τοῦ συμφέροντος τῆς εἰρήνης. Ἡ γερμανικὴ Κυβέρνησις ἐθεώρησε καθῆκον της νὰ προσφέρῃ τὰς καλάς της ὑπηρεσίας εἰς τὰς δύο χώρας, ἐτόνισε δὲ ἐξ ἀρχῆς ὅτι ἡ στάσις της ἐν τῇ συρράξει ἦτο οὐδετέρα καὶ ὅτι ἡ συνεργασία της δὲν ἠδύνατο νὰ ὑπερβῇ τὴν ἁπλῆν διαβίβασιν πληροφοριῶν, τὰς ὁποίας ἡ μία τῶν Κυβερνήσεων ἐπεθύμει νὰ διαβιβάσῃ πρὸς τὴν ἄλλην. Ἡ ἀρχὴ αὕτη ἐτηρήθη μέχρι τοῦδε. Ἤδη, ἡ συνοῖκευνθεῖσα ρῆξις εἰσῆλθεν εἰς νέαν φάσιν μετὰ τὴν δημοσίευσιν προκηρύξεως τῆς Ἰαπωνικῆς κυβερνήσεως τὴν 11ην τρέχοντος.

Ὁ ἐν Βερολίνῳ ἀνταποκριτὴς τοῦ Χαβᾶς μεταδίδει σχετικῶς, ὅτι τὸ ὡς ἄνω ἀνακοινωθὲν τείνει νὰ ἀπαλλάξῃ τὴν Γερμανίαν πάσης εὐθύνης μετὰ τὴν ἀποτυχίαν τῆς μεσολαβήσεώς της.

Ἡ ἀποτυχία, λέγει, τῆς γερμανικῆς μεσολαβήσεως εἰς τὴν σινο-ἰαπωνικὴν ρῆξιν κατεδεικνύετο ἀπὸ τινων ἡμερῶν ὑπὸ τοῦ γερμανικοῦ Τύπου, ὁ ὁποῖος ἐξώρκιζε τὴν Ἰαπωνίαν νὰ μετριάσῃ τὰς ἀξιώσεις της ἔναντι τῆς Κίνας. Οἱ ἁρμόδιοι κύκλοι τοῦ Βερολίνου παρατηροῦν, ὅτι δὲν ἐπρόκειτο περὶ μεσολαβήσεως, ἀλλὰ περὶ παροχῆς ὑπηρεσιῶν εἰς ἀμφοτέρους τοὺς ἐμπολέμους. Δὲν πιστεύεται ἐν Βερολίνῳ ὅτι ἡ Κυβέρνησις τοῦ Ράϊχ θ' ἀναγνωρίσῃ Κυβέρνησιν ἐν Πεκίνῳ τελοῦσαν ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς Ἰαπωνίας. Ἡ στάσις τοῦ γερμανικοῦ Τύπου κατὰ τὰς τελευταίας ἡμέρας δεικνύει ὅτι οἱ ἐν Βερολίνῳ δὲν εἶνε πολὺ εὐχαριστημένοι ἀπὸ τὴν τροπήν, τὴν ὁποίαν ἔλαβεν ἡ ἐν Ἄπῳ Ἀνατολῇ σύρραξις. Δὲν ἐπικρατεῖ ἐν Βερολίνῳ αἰσιοδοξία ἀναφορικῶς πρὸς τὰς δυνατότητας, τὰς ὁποίας μία δριστικὴ κατάκτησις τῆς Βορείου Κίνας ὑπὸ τῆς Ἰαπωνίας θὰ παρεῖχεν εἰς τὸ γερμανικὸν ἐμπόριον τῆς περιφερείας ταύτης. Ὡς παράδειγμα φέρεται ἡ Μαντζουρία, ὅπου αἱ γερμανικαὶ εἰσαγωγαὶ ἔχουν μειωθῆ.

Οἱ γαλλικοὶ κύκλοι σχολιάζοντες τὰ ἀνωτέρω παρατηροῦν ὅτι πρόκειται περὶ πρωτοφανοῦς ἀποτυχίας τῆς γερμανικῆς πολιτικῆς ἐν Ἀσίᾳ. Ὅταν λέγουν συνεκλήθη ἡ διάσκεψις τῶν Βρυξελλῶν, ἡ Γερμανία, ἂν καὶ προσκληθεῖσα ἠρνήθη νὰ μετάσχῃ τῶν ἐργασιῶν της, πιστεύουσα ὅτι μεσολαβοῦσα μεμονωμένως μεταξὺ τῶν δύο ἀντιμαχομένων χωρῶν, μετὰ τῶν ὁποίων διετήρει ἀρίστας σχέσεις, θὰ ἐπετύγχανε μίαν εἰρήνευσιν, ἐκθέτουσα οὕτως εἰς πλήρη ἀποτυχίαν τὰς συνδυασμένας προσπαθείας Ἀγγλίας, Ἀμερικῆς καὶ Γαλλίας. Ἐπίστευαν ἐξ ἄλλου οἱ Γερμανοὶ διπλωμάται, ὅτι εἰς ἣν περίπτωσιν ἡ μεσολάβησίς των ἤθελεν ἀποβῆ ἀποτελεσματική τὸ γερμανικὸν ἐμπόριον θὰ ἐπωφελεῖτο ἀρκούντως ἐκ τῆς ἐπιτυχίας. Ἤδη ἡ Γερμανία εὐρίσκεται ἐκτεθειμένη ἔναντι τῶν Κινέζων, λόγῳ τῶν φιλικῶν της δεσμῶν μετὰ τῆς Ἰαπωνίας, ἐνῷ ἀντιστοίχως ἡ μετὰ τῆς Ἰαπωνίας φιλία οὐδένα πρακτικὸν σκοπὸν ἐξυπηρετεῖ.

Ο ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΚΑΝΤΑΒΡΥΓΙΑΣ ΔΙΑ ΤΑΣ ΑΓΓΛΟΓΕΡΜΑΝΙΚΑΣ ΣΧΕΣΕΙΣ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 19. (Ἰδιαιτέρα ὑπηρεσία).— Ὁμιλῶν ἐνώπιον τῆς Συνόδου τῆς Κανταβρυγίας, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος εἶπεν ὅτι ἡ σημερινὴ κατάστασις τοῦ κόσμου ἐμπνέει σοβαρὰς ἀνησυχίας. «Ὁ πόλεμος εἰς τὴν Κίναν, εἶπε, δίδει δυσοίωνον προειδοποίησιν περὶ τοῦ τί θὰ σημάνῃ διὰ τὸν πολιτισμὸν εἰς πόλεμος ἐπὶ εὐρύτερας κλίμακος. Ἐν μέσῳ τῆς συγχύσεως τοῦ κόσμου, μόνη ἐλπὶς εἶνε ὅτι τὰ ἔθνη τῆς Βρεταννικῆς Αὐτοκρατορίας θὰ διατηρήσουν φιλικὰς σχέσεις μὲ ὅλα τὰ ἔθνη. Ὑπῆρχον προφανῶς δύο πολιτικαὶ γραμμαί. Πρώτη ἦτο ἡ διατήρησις καὶ ἐνίσχυσις τῆς συνεργασίας μὲ τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας. Ἡ δευτέρα ἦτο ἡ καταβολὴ πάσης προσπαθείας, ὅπως, συνεχιζομένης τῆς φιλίας μὲ τὴν Γαλλίαν, ἐπιτευχθῇ φιλικὴ συνεννόησις καὶ μὲ τὴν Γερμανίαν. Τοιαύτη συνεννόησις θὰ συνέβαλλε κατὰ πολὺ εἰς τὴν γενικὴν γαλήνευσιν τῆς Εὐρώπης. Θὰ ἐπεθύμουν νὰ ἴδω πληρεστέραν ἀναγνώρισιν τῶν λόγων τοῦ κ. Χίτλερ ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐπιθυμίαν του νὰ πράξῃ πᾶν τὸ δυνατὸν πρὸς διατήρησιν τῆς εἰρήνης τῆς Εὐρώπης. Ἐν τούτοις, ἡ πεποίθησις ὡς πρὸς τὴν ἀξίαν τοιαύτης ἀγγλογερμανικῆς συνεννοήσεως, μὲ ἀναγκάζει νὰ ὑπαινιχθῶ ἓν γεγονός, τὸ ὁποῖον ἀποτελεῖ πραγματικὸν ἐμπόδιον. Τὸ γεγονὸς τοῦτο εἶνε ἡ συνεχιζομένη δίωξις τῆς Καθολικῆς καὶ Διαμαρτυρομένης Ἐκκλησίας ἐν Γερμανίᾳ καὶ ἡ ἐπέμβασις τοῦ Κράτους εἰς τὰς ὑποθέσεις τῆς Ἐκκλησίας. Ἐπανειλημμένως ἠρώτησα τὰς ἀρχὰς τοῦ Ράϊχ, διατί θέλουν νὰ ἀποξενωθοῦν τῶν συμπαθειῶν τοῦ λαοῦ εἰς τὴν χώραν μας καὶ εἰς ἄλλας, αἱ ὁποῖαι θὰ ἤθελον νὰ εὑρίσκωνται εἰς φιλικὰς σχέσεις μὲ τὴν Γερμανίαν, διὰ τῆς ἐπεμβάσεως ταύτης».

ΑΜΙΛΛΑ ΝΑΥΤΙΚΩΝ ΕΞΟΠΛΙΣΜΩΝ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 19. (Ἀθην. Πρακτ.).— Ὁ «Ἡμερήσιος Τηλέγραφος» τοῦ Λονδίνου πληροφορεῖται, ὅτι ἂν ἐπιβεβαιωθῇ ἡ φήμη, καθ' ἣν ἡ Ἰαπωνία μέλλει νὰ ναυπηγήσῃ ἐκτὸς προγράμματος πολλὰ θωρηκτὰ τῶν 43.000 τόννων, θὰ συγκληθῇ νέα Διάσκεψις μεταξὺ Μ. Βρεταννίας, Ἡν. Πολιτειῶν καὶ Γαλλίας διὰ ν' ἀποφασισθῇ κατ' αὐτὴν ἡ ναυπήγησις θωρηκτῶν, τῶν ὁποίων τὸ ἐκτόπισμα νὰ ὑπερβαίνῃ τὸ ὅριον τῶν 35.000, τὸ ὁποῖον καθιερώθη διὰ τῆς συνθήκης τοῦ Λονδίνου. Αἱ Ἡν. Πολιτεῖαι, ὡς λέγεται, θὰ ἐπρότειναν ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει τὴν ναυπήγησιν θωρηκτῶν τῶν 45.000 μὲ πυροβόλα τῶν 16 ἰντσῶν.

Η ΝΕΑ ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ΤΗΣ ΣΟΒ. ΡΩΣΙΑΣ

ΜΟΣΧΑ, 19. (Ἀθην. Πρακτ.).— Τὸ πρακτορεῖον Τὰς ἀνακοινοῖ ὅτι πρὸς ἀνάδειξιν τοῦ προεδρείου τοῦ ἀνωτάτου σοβιετικοῦ συμβουλίου ἐξελέγησαν καὶ πάλιν πρόεδρος τοῦ συμβουλίου τῶν ἐπιτρόπων τοῦ λαοῦ ὁ Μολότωφ, ἀντιπρόεδροι δὲ οἱ Τσουμπὰρ καὶ Ἀναστὰς Μικογιάν. Ἀντιπρόεδρος τοῦ συμβουλίου καὶ πρόεδρος τῆς ἐξελεγκτικῆς ἐπιτροπῆς τῶν Σοβιὲτ ἐξελέγη ὁ Στανισλὰβ Κοσιόρ, πρόεδρος τῆς ἐπιτροπῆς ἐφαρμογῆς τοῦ κρατικοῦ προγράμματος ὁ Βοσνεσένσκυ. Ἐπίτροποι τοῦ λαοῦ ἐξελέγησαν: τῶν Ἐξωτερικῶν Λιτβίνωφ, τῶν Ἐσωτερικῶν Νικολάϊ Ἔζοφ, Ἀμύνης Βοροσίλωφ, Πολεμικοῦ Ναυτικοῦ Σμιρνώφ, Βαρείας Βιομηχανίας Λαζὰρ Καγκάνοβιτς, Μηχανικῶν Κατασκευῶν Μπρούσκινε, Ἀμυντικῆς Βιομηχανίας Μιχαὴλ Καγκάνοβιτς, Βιομηχανίας Τροφίμων Ἀβραὰμ Γκιλίνσκυ, Ἐλαφρᾶς Βιομηχανίας Τσεστακώφ, Δασικῆς Βιομηχανίας Ρίζώφ, Συγκοινωνίας (σιδηροδρόμων) Μπακουλίν, Θαλασσίων Μεταφορῶν Νικολάϊ Μαχόμωφ, Ταχυδρομικῶν Συγκοινωνιῶν καὶ συγκοινωνιῶν δι' ἠλεκτρισμοῦ Ματθέϊ Μπέρμαν, Γεωργίας Ἔϋχε, Γεωργικῶν καὶ Κτηνοτροφικῶν Συνεταιρισμῶν (σοφχὸζ) Γιουρκίνε, Κτηνοτροφίας Ποπώφ, Οἰκονομικῶν Σβερέφ, Ἐμπορίου Μιχαὴλ Σμυρνώφ, Ἐξαγωγικοῦ Ἐμπορίου Τσβιλεφ, Δικαιοσύνης Νικολάϊ Ρητσκώφ, Δημοσίας Ὑγιεινῆς Μιχαὴλ Μπολντίρεφ, πρόεδρος τῆς διευθύνσεως τῆς Κρατικῆς Τραπέζης Γκριτσμάνωφ, πρόεδρος τῆς Ἀνωτέρας Ἐκπαιδεύσεως Σέργιος Καφτάνωφ, τῆς ἐπιτροπῆς τῶν Τεχνῶν Ἀλέξιος Ναζάρωφ.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

Η ΧΘΕΣΙΝΗ ΤΕΛΕΤΗ ΤΗΣ ΒΑΠΤΙΣΕΩΣ ΤΩΝ ΔΩΡΗΘΕΝΤΩΝ ΑΕΡΟΠΛΑΝΩΝ

Μετὰ πάσης ἐπισημότητος ἐγένετο χθὲς τὴν 11ην π.μ. ὥραν εἰς τὸ Ἀεροδρόμιον Τατοΐου ἡ τελετὴ τῆς βαπτίσεως τῶν δύο καταδιωκτικῶν ἀεροπλάνων, τὰ ὁποῖα ἐδώρησεν εἰς τὸ Κράτος ὁ ἐξ Αἰγύπτου ὁμογενὴς κ. Στυλιανὸς Σαρπάκης.

Κατὰ τὴν τελετὴν παρέστησαν ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεύς, ὁ πρόεδρος τῆς κυβερνήσεως κ. Μεταξᾶς, οἱ ὑφυπουργοὶ τῶν πολεμικῶν ὑπουργείων κ.κ. Παπαδήμας, Παπαβασιλείου καὶ Οἰκονομάκος, οἱ στρατηγοὶ κ.κ. Δροσόπουλος, Δεμέστιχας καὶ Μπακόπουλος, ὁ ναύαρχος κ. Σακελλαρίου, ὁ ἐπιτελάρχης τῆς Ἀεροπορίας συνταγματάρχης κ Παν. Γαζῆς, ὁ ἐμπορικὸς ἀκόλουθος τῆς Ἀγγλικῆς πρεσβείας κ. Τζώρτναν καὶ πλεῖστοι ἀνώτεροι καὶ κατώτεροι ἀξιωματικοὶ τῆς ξηρᾶς, θαλάσσης καὶ ἀέρος.

Εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ ἀεροδρομίου καὶ μέχρι τῶν γραφείων τῆς Ἀεροπορικῆς βάσεως ἦσαν παρατεταγμένα τμήματα σμηνιτῶν φερόντων τὰ πολεμικὰ των κράνη. Ἐπίσης πρὸς ἀπόδοσιν τιμῶν εἶχον παραταχθῆ εἰς τὸν πρὸ τῶν ὑποστέγων τῶν ἀεροπλάνων χῶρον, ὅπου διεξήχθη ἡ ἑορτή, αἱ μουσικαὶ τῆς φρουρᾶς καὶ τῆς ἀεροπορίας. Εἰς τὸν ἴδιον χῶρον ἦσαν τοποθετημένα τὰ δύο ἀεροπλάνα, μὲ τὰς ἑλικάς των διακοσμημένας διὰ κυανολεύκων ταινιῶν. Πέριξ τῶν ἀεροπλάνων εἶχον παραταχθῆ οἱ μαθηταὶ τῶν σχολῶν ἀξιωματικῶν καὶ ὑπαξιωματικῶν τῆς Ἀεροπορίας. Τοὺς ἐπισήμους ὑπεδέχετο ὁ διοικητὴς τῆς Βάσεως ἀντισμηναγὸς κ. Γ. Φαλκονάκης. Τὴν 10.30' προσῆλθεν ὁ δωρητὴς κ. Σαρπάκης, ὅστις κατεῖχεν τιμητικὴν θέσιν παρὰ τὰ δύο ἀεροπλάνα. Εἰς τὸ ἓν ἐξ αὐτῶν ἐδόθη τὸ ὄνομα τῆς γενετείρας τοῦ δωρητοῦ «Θήρα—Σαντορίνη» καὶ εἰς τὸ ἕτερον τὸ ὄνομα τοῦ «Στυλιανὸς Σαρπάκης». Ἅμα τῇ ἀφίξει τῆς Α.Μ. τοῦ Βασιλέως ἤρχισεν ὁ ἁγιασμός, ὅστις ἐτελέσθη ὑπὸ τοῦ Σ. Μητροπολίτου Δράμας. Μεθ' ὃ ἡ Α.Μ. ὁ Βασιλεὺς λαβὼν παρὰ τῶν χειρῶν τοῦ κ. Φαλκονάκη δύο φιάλας καμπανίτου, ἔθραυσεν αὐτὰς ὑπὸ τὰς ἐπευφημίας τῶν παρισταμένων,

Εἶτα ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς ἀνεχείρισεν εἰς τὸν κ. Σαρπάκην τὰ διάσημα τοῦ ἀπονεμηθέντος εἰς αὐτὸν Ταξιάρχου τοῦ Σωτῆρος καὶ συνεχάρη αὐτὸν θερμῶς διὰ τὴν πατριωτικὴν δωρεαν του.

Μετὰ ταῦτα σμῆνος ἐκ πέντε ἐκπαιδευτικῶν ἀεροπλάνων «Ἄβρο» ἐξετέλεσε θεαματικοὺς ἐλιγμούς. Ἐνδιαφέρουσα ἦτο ἡ πρώτη πτῆσις τοῦ ἑνὸς ἐκ τῶν δύο νέων ἀεροπλάνων, τὸ ὁποῖον διηυθύνεν ὁ ἀρχιδοκιμαστὴς τῶν ἀγγλικῶν ἐργοστασίων ὅπου ταῦτα κατεσκευάσθησαν κ. Π. Σέγιερ. Ἡ ἐν λόγῳ πτῆσις διήρκεσε περὶ τὰ 15 λεπτά. Τὰ δύο νέα ἀεροπλάνα εἶνε τύπου «Γκλανδιάτορ». Ἡ ταχύτης των φθάνει τὰ 410 χιλιόμετρα καθ' ὥραν, ὁ ὁπλισμός των ἀποτελεῖται ἀπὸ τέσσαρα πολυβόλα. Τὰ δύο ἀεροπλάνα εἶνε καταδιωκτικὰ μονοθέσια καὶ ἔχουν κινητῆρα 630 ἵππων.

Ἀκολούθως ἐγένετο παρέλασις ἐνώπιον τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως καὶ τῶν ἐπισήμων τῶν μαθητῶν τῆς σχολῆς Ἰκάρων, τῶν σμηνιτῶν καὶ τῆς δυνάμεως τῆς βάσεως Τατοΐου, ἐνῷ ἡ μουσικὴ τῆς φρουρᾶς Ἀθηνῶν καὶ τῆς Ἀεροπορίας ἀνέκρουον διάφορα ἐμβατήρια.

Ἐν τέλει οἱ ἐπίσημοι ἀνῆλθον εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Διοικήσεως τῆς σχολῆς Ἀεροπορίας, ὅπου προσεφέρθησαν ἀναψυκτικά.

Ἡ τελετὴ ἔληξε περὶ τὴν 1ην μ. μ. ὥραν, ὁπότε ἀνεχώρησαν ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεύς, ὁ κ. πρωθυπουργὸς καὶ οἱ λοιποὶ ἐπίσημοι.

Ἡ ἐγγονὴ τοῦ κ. Σαρπάκη δεσποινὶς Δεκαρίστου προσέφερεν εἰς τὴν Α. Μ. τὸν Βασιλέα καὶ τὸν πρωθυπουργὸν κ. Μεταξᾶν ἀνθοδέσμας.

Ὁ κ. Χ. Κασίμης, δωρητὴς 10 χιλιάδων λιρῶν ὑπὲρ τῆς Ἀεροπορίας, δὲν προσῆλθεν εἰς τὴν χθεσινὴν ἑορτήν, λόγῳ ἀσθενείας. Μετὰ τὸ πέρας τῆς τελετῆς ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς ἐπεφόρτισε τὸν ὑφυπουργὸν τῆς Ἀεροπορίας κ. Οἰκονομάκον νὰ μεταβῇ εἰς τὴν ἐν Κηφισιᾷ οἰκίαν τοῦ κ. Κασίμη καὶ ἐγχειρίσῃ εἰς αὐτὸν ἐξ ὀνόματος τοῦ Βασιλέως τὸ παράσημον τοῦ Ἀνωτάτου Ταξιάρχου τοῦ Σωτῆρος. Πράγματι ὁ κ. Οἰκονομάκος μετέβη καὶ ἐνεχείρισεν εἰς τὸν κ. Κασίμην τὸ ἀνωτέρω παράσημον.

ΜΕΤΑΝΟΙΑ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΟΥ

Εἰς τὴν Διεύθυνσιν Εἰδικῆς Ἀσφαλείας Ἀθηνῶν ὑπεβλήθη ὑπὸ τοῦ ἄλλοτε κομμουνιστοῦ Ἀλεξάνδρου Σάκου ἡ κάτωθι δήλωσις :

«Ὁ κάτωθι ὑπογεγραμμένος Σάκος Ἀλέξανδρος τοῦ Δημητρίου ἐντελῶς αὐθορμήτως καὶ χωρὶς οὐδεμίαν πίεσιν, δηλώνω ὅτι ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν καὶ ἰδιαιτέρως ἀπὸ τοῦ ἔτους 1927 ἤλαβον ἐνεργότατον μέρος εἰς τὴν κομμουνιστικὴν κίνησιν. Κατὰ τὸ 1928 εὑρισκόμενος εἰς τὸ κομμουνιστικὸν κόμμα ἔγινα μέλος τῆς περιφερειακῆς ἐπιτροπῆς τῆς κομμουνιστικῆς ὀργανώσεως Ἀθηνῶν, ἔδρασα δὲ εἰς διαφόρους ἐργατικοὺς κλάδους. Κατόπιν προσχωρήσας εἰς τὴν ἀρχειομαρξιστικὴν καὶ τροτσκιστικὴν ὀργάνωσιν, ἀποτελοῦσα ὑπεύθυνον στέλεχος τούτων καὶ ἐνεργοῦσα κομμουνιστικὴν προπαγάνδαν εἰς διαφόρους ἐργατικοὺς κλάδους καὶ πρὸ παντὸς εἰς τὸ Σωματεῖον ἀρτεργατῶν Ἀθηνῶν τοῦ ὁποίου ὑπῆρξα πρόεδρος. Εἰς τὰς διαφόρους ἀπεργίας προσπαθοῦσα νὰ ρίξω πολιτικὰ συνθήματα μὲ ἀνώτερον σκοπὸν νὰ δξύνωται αἱ ἀντιθέσεις τῶν ἐργατῶν ἀφ' ἑνὸς καὶ τῶν ἐργοδοτῶν καὶ τοῦ Κράτους ἀφ' ἑτέρου, πρᾶγμα ποὺ πολλὲς φορὲς ἐπετυγχάνετο.

Τώρα δέ, βλέποντας τὶς καταστρεπτικὲς συνέπειες τῆς κομμουνιστικῆς τακτικῆς, καλῶ τοὺς ἐργάτας τοὺς ὁποίους προπαγάνδισα ὅταν εὑρισκόμην εἰς τὰς ἀνωτέρω ἀνατρεπτικὰς ὀργανώσεις νὰ ἐγκαταλείψουν τὴν κομμουνιστικὴν ἰδεολογίαν ὡς καταστρεπτικὴν διὰ τὴν συμφέροντα τῆς ἐργατικῆς τάξεως καὶ τῆς ἑλληνικῆς πατρίδος. Τὰ μέτρα τῆς σημερινῆς ἐθνικῆς κυβερνήσεως μὲ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων, τοῦ ὀκταώρου καὶ τῶν συλλογικῶν συμβάσεων, ἐβελτίωσαν σημαντικώτατα τὴν θέσιν καὶ τὸ ἐπίπεδον τῆς ἐργατικῆς τάξεως, ἐγὼ δὲ πεισθεὶς ἀπολύτως γιὰ τὶς καταστρεπτικὲς συνέπειες τοῦ κομμουνισμοῦ καὶ ἰδὼν τὴν πλάνην μου ἀποκηρύσσω τὴν κομμουνιστικὴν ἰδεολογίαν ὡς καταστρεπτικὴν διὰ τὴν ἑλληνικὴν πατρίδα, τὴν θρησκείαν καὶ τὴν οἰκογένειαν καὶ δηλῶ ὅτι τοῦ λοιποῦ θὰ ζήσω ὡς χρηστὸς καὶ φιλόνομος πολίτης εἰς τοὺς κόλπους τῆς οἰκογενείας μου.

Ἀλέξανδρος Σάκκος»

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΛΥΣΙΝ ΤΗΣ ΚΡΙΣΕΩΣ ΡΥΘΜΙΣΤΑΙ ΤΗΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ ΕΝ ΓΑΛΛΙΑ ΠΑΡΑΜΕΝΟΥΝ ΠΑΛΙΝ ΟΙ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΑΙ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 19. (Ἰδιαιτέρα ὑπηρεσία).— Τὰ μέλη τῆς νέας κυβερνήσεως, τὰ ὁποῖα ὡς γνωστὸν παρουσίασεν ἀργὰ χθὲς τὴν νύκτα ὁ κ. Σωτὰν εἰς τὸν Πρόεδρον τῆς Δημοκρατίας, μετέβησαν σήμερον τὴν πρωΐαν εἰς τὰ ὑπουργεῖα καὶ ἀνέλαβον τὰ καθήκοντά των. Ἡ νέα κυβέρνησις ἀπετελέσθη σχεδὸν ἐξ ὁλοκλήρου ἀπὸ μέλη τοῦ Ριζοσπαστικοῦ Σοσιαλιστικοῦ κόμματος. Μόνον δύο ὑπουργοὶ ἀνήκουν εἰς τὴν ὁμάδα τῆς Σοσιαλιστικῆς καὶ Δημοκρατικῆς Ἑνώσεως τοῦ κ. Μπονκοὺρ καὶ εἰς τὴν Ἀνεξάρτητον Ἀριστερὰν. Οἱ σοσιαλισταὶ δὲν συμμετέχουν εἰς τὴν κυβέρνησιν, συμφώνως ὅμως πρὸς τὴν ἀπόφασιν τοῦ κόμματός των, θὰ παράσχουν εἰς αὐτὴν τὴν ὑποστήριξίν των. Οἱ κομμουνισταὶ θὰ καθορίσουν τὴν στάσιν των, μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν προγραμματικῶν δηλώσεων, τὰς ὁποίας θὰ κάμῃ ὁ κ. Σωτὰν ἐνώπιον τῆς Βουλῆς, ἐμφανιζόμενος διὰ πρώτην φορὰν, τὸ ἀπόγευμα τῆς Παρασκευῆς. Ὁ κ. Σωτὰν ἠσχολήθη σήμερον μὲ τὴν σύνταξιν τῶν προγραμματικῶν δηλώσεων, τὰς ὁποίας θὰ ἐγκρίνῃ αὔριον τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον.

Ἐὰν καὶ οἱ κομμουνισταὶ ὑποστηρίξουν τὸν κ. Σωτάν, τότε ἡ κυβέρνησίς του θὰ ἐμφανισθῇ ἀρκούντως ἰσχυρά, καθότι θὰ συγκεντρώνῃ ὅλας τὰς ψήφους τοῦ Λαϊκοῦ Μετώπου, θ' ἀπολαύῃ δὲ καὶ τῶν συμπαθειῶν τῶν ἀριστερωτέρων κοινοβουλευτικῶν ὁμάδων τοῦ κέντρου, αἱ ὁποῖαι πιθανώτατα θ' ἀσκοῦν μετριοπαθεστέραν ἀντιπολίτευσιν. Εἰς περίπτωσιν ὅμως κατὰ τὴν ὁποίαν οἱ κομμουνισταὶ ἤθελον ἀποσχισθῇ τοῦ Λαϊκοῦ Μετώπου, εἰσερχόμενοι εἰς τὰς τάξεις τῆς ἀντιπολιτεύσεως, τότε ἡ κυβέρνησις τοῦ κ. Σωτὰν, στερουμένη τῶν 73 κομμουνιστικῶν ψήφων, θὰ ἐμφανισθῇ ἀσθενεστάτη, ἐπιβαλλομένη τῆς ἀντιπολιτεύσεως μόνον δι' 7 ψήφων.

Κατὰ τὴν ἐντύπωσιν τῶν πολιτικῶν κύκλων, ἡ στάσις τὴν ὁποίαν θὰ τηρήσουν οἱ σοσιαλισταὶ εἰς τὸ μέλλον, θὰ ἐπιδράσῃ ἀποφασιστικῶς ἐπὶ τῆς κυβερνήσεως. Ὁ «Χρόνος» γράφει, ὅτι «ἀπὸ τοὺς σοσιαλιστὰς θὰ ἐξαρτηθῇ ἤδη νὰ ἀποδείξουν καὶ ἐμπράκτως ὅτι τὸ Λαϊκὸν Μέτωπον δὲν εἶνε ἀσυμβίβαστον μὲ μίαν λογικὴν διαχείρισιν τῶν συμφερόντων τοῦ ἔθνους».

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ

Ὁ κ. Φλαντὲν ἐδήλωσε σήμερον τὰ ἑξῆς:

«Ἡ κυβέρνησις τοῦ κ. Σωτὰν ἀποτελεῖ τὸν μόνον δυνατὸν πολιτικὸν συνδυασμὸν μὲ τὴν σημερινὴν διάρθρωσιν τῆς Βουλῆς καὶ εἶμεθα ἕτοιμοι νὰ τὴν ὑποστηρίξωμεν, ἐφ' ὅσον ἐκπληροῖ τὸ πρόγραμμα τὸ ὁποῖον καθώρισεν ὁ κ. Σωτὰν τὴν παρελθοῦσαν Πέμπτην ὅτε ἡ ἀποχώρησις τῶν σοσιαλιστῶν ἐδημιούργησε τὴν κυβερνητικὴν κρίσιν».

Ὁ κ. Μαρσὰλ Ἐρρὼ, εἷς ἐκ τῶν ἡγετῶν τοῦ Κέντρου, ἐδήλωσεν ὅτι ἡ οἰκονομικὴ καὶ διεθνὴς κατάστασις, ἐπιβάλλει εἰς ὅλας τὰς ὁμάδας τοῦ κέντρου ν' ἀποβλέπουν μετὰ συμπαθείας εἰς τὸν σχηματισμὸν οἱασδήποτε κυβερνήσεως, ἀπηλλαγμένης τῆς κομμουνιστικῆς ἐπιρροῆς».

Ὁ κ. Φίλιππος Ἀνριώ, ἐκ τῶν ἡγετῶν τῆς δεξιᾶς, ἐδήλωσεν, ὅτι ὁ βίος τῆς σημερινῆς κυβερνήσεως θὰ ἐξαρτηθῇ ἀπὸ τὴν στάσιν τῶν ριζοσπαστοσοσιαλιστῶν ἐὰν καὶ ὅταν στερηθοῦν τῆς ὑποστηρίξεως τῶν σοσιαλιστῶν, ἐν ἀλλαις λέξεσιν ἀπὸ τὸ ἂν ὁ κ. Σωτὰν θὰ δεχθῇ, εὑρισκόμενος εἰς τὴν ἀνάγκην, τὴν ὑποστήριξιν τοῦ Κέντρου καὶ τῆς Δεξιᾶς.

«Ἀφ' ἑτέρου, ὁ ἄνευ χαρτοφυλακίου ὑπουργὸς κ. Μποννέ, ὁμιλῶν χθὲς εἰς γεῦμα παρατεθὲν ἐν τῇ Λέσχῃ τοῦ Ἐμπορίου καὶ τῆς Βιομηχανίας, ἐτόνισε τὴν ἀνάγκην μιᾶς ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον στενῆς συνεννοήσεως τῆς Γαλλίας ἐν τῷ πολιτικῷ καὶ οἰκονομικῷ ἐπιπέδῳ μὲ τὴν Ἀγγλίαν καὶ τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας. Ὑπέμνησε κατόπιν τὰς σοβαρὰς στιγμάς, τὰς ὁποίας διῆλθεν ἡ χώρα καί, καταλήγων, εἶπεν ὅτι ἐπιβεβλημένον καθῆκον ὅλων τῶν πολιτῶν εἶνε νὰ βοηθήσουν δι' ὅλων τῶν δυνάμεών των τὴν κυβέρνησιν, τὴν ὁποίαν ὁ κ. Σωτὰν ἐσχημάτισε μετὰ τόσου θάρρους χάριν τῆς κοινωνικῆς εἰρήνης καὶ τῆς ἀσφαλείας τῆς χώρας.

Η «ΛΑΪΚΗ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΙΣ»

Ἡ Ἐπιτροπὴ τῆς «Λαϊκῆς Συγκεντρώσεως» ἐνέκρινεν ὁμοφώνως ψήφισμα, διὰ τοῦ ὁποίου ἐκφράζει τὴν ἐλπίδα ὅτι ἡ νέα κυβέρνησις προέρχομένη ἐκ κόμματος, τὸ ὁποῖον μετέχει εἰς τὸ κοινὸν πρόγραμμα τοῦ Λαϊκοῦ Μετώπου, θὰ στηριχθῇ ἐν τῇ Βουλῇ ἐπὶ τῆς πλειψηφίας τοῦ Λαϊκοῦ Μετώπου διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ προγράμματος αὐτοῦ. Περαιτέρω διὰ τοῦ ψηφίσματος ζητεῖται ἡ συνέχισις τῶν ἀνακρίσεων ἐναντίον τῆς «φασιστικῆς συνωμοσίας» μετὰ τῆς Ἰδίας, ὡς καὶ πρὸ τῆς κρίσε